

ПРЕДИ И СЛЕД КРЪЩЕНИЕТО - БЕСЕДИ С НОВОНАЧАЛНИЯ

ШЕСТА БЕСЕДА

- Почитането на иконите не е ли идолопоклонство?

- Не се бой, никога няма да сгрешиш, ако следваш установленията на Православната църква! Напротив, страхувай се да вярваш на тези, чиято премъдрост **е безумство пред Бога** (1 Кор. 3:19). Техният път е опасен и хлъзгав; по-сигурно е да следваме Вселенските отци, които мъдро са изследвали всичко, което са постановили.

Ако Мойсей и свещениците, прекланяйки колене и молейки се на Господа пред ковчега на завета, палейки пред него тамян и запалвайки огън, не са били идолопоклонници; ако израилските люде, кланящи се на Бога, явил се в огнен стълп, и гледащи на медната змия, която била предобраз на Спасителя на Кръста, не са били идолопоклонници, то и православните християни не трябва да бъдат наричани идолопоклонници, когато те се покланят на Бога и на неговите светии в техните изображения, когато палят свещи в чест на Първообразите!

Християнската църква е приела почитането на светите икони от старозаветната Църква; и което е още по-важно – от Самия Иисус Христос, изпратил изображение на Своя Божествен Лик на Едеския цар Авгар.

От Свещеното Предание е известно и това, че още свети евангелист Лука е изобразил на икона Пресвета Богородица с Предвечния Младенец.

Ние почитаме светите икони не заради веществото, от което са направени или начина на изработката, но затова, че те са възпоминателно знамение на свещени предмети.

Ние внимаваме в думите на царя пророк: **Ще се поклоня в светия Твой храм със страх пред Тебе** (Пс. 5:8). **И се покланяйте на подножието Му: то е свето!** (Пс. 98:5).

Почитайки иконите, ние не ги боготворим. Кланяйки се пред образа, ние издигаме ума и

сърцето си към Първообраза. Даже в самия животворящ Кръст Господен ние се покланяме не на веществото, от което е направен или на броя на краищата му, но на разпънатия на него Христос. Така са ни научили вселенските отци¹.

Седмият Вселенски събор, предавайки на анатема непочитащите светите икони и наричащи ги идоли, по същия начин отлъчил и тези, които боготворят светите икони.

Безбройни чудеса са се подавали на вярващите чрез светите икони през всички времена. И как да не им вярваме, когато те са утвърдени от Църквата, която така старателно и благоразумно изследва достоверността на свидетелствата за такива явления?

Спомни си за Моисеевия жезъл, вършещ чудеса, за горящата и неизгаряща къпина, за медната змия, изцеляваща ухапаните. Спомни си, че сянката на апостол Петър с едно свое осенение донасяла изцеление, че кърпи и пояси от тялото на апостол Павел прогонвали всеки недъг.

Помисли, защо пък да не е възможно за Всемогъщия Бог да направи светите икони свещени съсъди, чрез които Той да излива благодат на вярващите и смирените по сърце?

И остави, приятелю, всички лъжемъдрования! Невъзможно е за позналия Христа да стане идолопоклонник, уважавайки и обичайки свещените изображения.

Но да се боим от другото – най-опасното вътрешно идолопоклонство, – от нашата гордост, сребролюбие, невъздържаност и другите страсти. Тъкмо те са тези кумири, на които не само не трябва да се покланяме, но които трябва непрестанно да съкрушаваме вътре в себе си.

¹И особено св. отци на Седмия Вселенски събор утвърдили иконопочитанието като древно, апостолско предание в Църквата Христова – б. пр.